

משמעות הזיקה בין פרשת ציצית וחטא המרגלים

פרשת ציצית

במדבר פרק טו

- 5 (לז) ויאמר די אל משה לאמר: (לח) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת: (לט) והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות די ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: (מ) למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם: (מא) אני די אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני די אלהיכם: פ

ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם - הזיקה לחטא המרגלים:

במדבר פרק יג

- 15 (ב) שלח לד אנשים ויתרו את ארץ כנען (טז) אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון והושע: (יז) וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה בנגב ועלייתם את ההר: (כא) ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת: (כב) וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: (לב) ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות:

במדבר פרק יד

- 25 (ו) ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: (ז) ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: (לד) במקפר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תגואתי: (לו) והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילוונו וילינו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ: (לח) ויהושע בן נון וכלב בן יפנה היו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ:

תקבולות נוספות בין פרשת ציצית ובין חטא המרגלים

30 ורליהם אחו

במדבר פרק יג

- 35 (יח) וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב: (כז) וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אותם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ: (כח) אפס פי עז העם הישב בארץ והערים בצורות גדולת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם: (לב) ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות: (לג) ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונחי בעינינו כחנבים וכו היינו בעינינו:

במדבר פרק יד

- 40 (ט) אף ביקוק אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויקוק אתנו אל תיראם: (י) ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יקוק נראה באהל מועד אל כל בני ישראל:

מאיר ליכטנשטיין - משמעות הזיקה בין פרשת ציצית וחטא המרגלים - שיעור 162

מכללת הרצוג-גוש עציון

ימי עיון בתנ"ך

קייץ תש"ע

הרב מאיר
ליכטנשטיין
שיעור 162
אמר עמית

- 45 (יד) וְאָמְרוּ אֶל יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שְׁמְעוּ כִּי אֵתְהָ יִקְוֶה בְּקִרְבְּ הַעַם הַזֶּה אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֶתְהָ יִקְוֶה וְעֵנָה עֵמֶד עֲלֵהֶם וּבְעֵמֶד עֵין אֶתְהָ הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעֵמֶד אֵשׁ לַיְלָה :
(כב) כִּי כָל הָאֲנָשִׁים הַרְאִים אֶת כְּבֹדֵי וְאֶת אֶתְהָ אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבְמִדְבָר וַיִּנְסוּ אֹתִי זֶה עֲשֶׂה פְעָמִים וְלֹא שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי :
(כג) אִם יִרְאוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם וְכָל מְנַאֲצֵי לֹא יִרְאוּהָ :
וְלֹא תִחְרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
- 50 במדבר פרק יג
(לג) וְשֵׁם רְאִינוּ אֶת הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן הַנְּפִילִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כְּחַגְבִּים וְכֹן הֵינּוּ בְּעֵינֵיהֶם :
- 55 במדבר פרק יד
(יד) וְאָמְרוּ אֶל יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שְׁמְעוּ כִּי אֵתְהָ יִקְוֶה בְּקִרְבְּ הַעַם הַזֶּה אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֶתְהָ יִקְוֶה וְעֵנָה עֵמֶד עֲלֵהֶם וּבְעֵמֶד עֵין אֶתְהָ הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעֵמֶד אֵשׁ לַיְלָה :
דברים פרק א
(כח) אֲנִי אֲנַחֲנוּ עֲלֵיכֶם אַחֲרֵינוּ הַמָּסוּ אֶת לְבַבְנוּ לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וְרַם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדוֹלֹת וּבְצוּרֹת בְּשָׂמַיִם וְגַם בְּנֵי עֲנָקִים רְאִינוּ שָׁם
- 60 במדבר פרק ט
(טו) וּבַיּוֹם הַקִּיָּם אֶת הַמִּשְׁכָּן כִּסָּה הָעֵנָן אֶת הַמִּשְׁכָּן לֵאמֹר הַעֲדֵת וּבְעָרְבָה יִהְיֶה עַל הַמִּשְׁכָּן כְּמִרְאָה אֵשׁ עַד בֹּקֶר :
(טז) כֹּן יִהְיֶה תְּמִיד הָעֵנָן יִכְסֶּה וּמִרְאָה אֵשׁ לַיְלָה :
אֲשֶׁר אֶחָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם
- 65 במדבר פרק יד
(לג) וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רְעִים בְּמִדְבָר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנִשְׂאוּ אֶת זְנוּתֵיכֶם עַד תֵּם פְּגִרְיֶכֶם בְּמִדְבָר :
וְהֵייתֶם הַדְּלָיִם לְאַלְהֵיכֶם
- 70 במדבר פרק יד
(ח) אִם חָפֵץ בְּנוּ יִקְוֶה וְהִבִּיא אֶתְנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר הוּא זְבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ :
(ט) אֲדָּ בִיקוּס אֶל תְּמַרְדּוֹ וְאַתֶּם אֶל תִּירְאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנוּ הֵם סָר צֶלֶם מַעֲלֵיהֶם וַיִּקְוֶה אֶתְנוּ אֶל תִּירְאִים :
אֲנִי ד' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹצִיחַ לְכֶם לְאַלְהֵים אֲנִי ד' אֱלֹהֵיכֶם
- 75 במדבר פרק יד
(ג) וְלָמָּה יִקְוֶה מִבִּיא אֶתְנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בְּחָרְבָה נְשִׁינוּ וְנִפְגּוּ יִהְיוּ לָבוּ הַלּוֹא טוֹב לָנוּ שׁוֹב מִצְרַיִם :
(ד) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ וְנִשׁוּבָה מִצְרַיִם :
תִּקְבְּלוּת בֵּין פְּרִשְׁת צִיצִית וּבֵין פְּסוּקִים בְּמִדְבָר י-יא
- וְהִיָּה לְכֶם לְזִמְנָה וּרְאִיתֶם אֶחָו וּזְכַרְתֶּם אֶחָו כָּל מַזֹּת ד' וְעֲשִׂיתֶם אֶחָם וְלֹא תִחְרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֶחָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם
- 80 במדבר פרק יא
(ד) וְהֵאֵסֶפְסֵף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הַתְּאוּוֹ תִּתְּנָה וַיִּשְׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יֵאָכְלֵנוּ בִּשְׂרָ :
(ה) וּזְכַרְנוּ אֶת הַדְּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חֵיָם אֶת הַקִּשְׂאִים וְאֶת הָאֲבִטְחִים וְאֶת הַחֲצִיר וְאֶת הַבָּצְלִים וְאֶת הַשּׁוּמִים :
(ו) וְעַתָּה נִפְשָׁנוּ יִבְשָׁה אֵין כָּל בְּלִתִּי אֶל הַמֶּן עֵינֵינוּ :
(ז) וְהַמֶּן כְּזָרַע גֹּד הוּא וְעֵינוּ כְּעֵין הַבְּדֹלַח :
(ח) שְׂטוּ הַעַם וְלָקְטוּ וְטָחְנוּ בְּרִחִים אוֹ דָכוּ בְּמִדְכָה וּבְשָׁלוּ בְּפִרְרוּ וְעָשׂוּ אֶתְוּ עֲגוֹת וְהִיָּה טַעְמוֹ כְּטַעַם לֶשֶׁד הַשָּׁמֶן :
85

מאיר ליכטנשטיין - משמעות הזיקה בין פרשת ציצית וחטא המרגלים - שיעור 162

(ט) וּבְרַדְתָּ הַטֵּל עַל הַמַּחְנֶה לְיָלֵה יִרַד הַמָּן עָלָיו :

במדבר פרק י

90 (ט) וְכִי תֵבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל הַצָּר הַצָּר אֶתְכֶם וְהִרְעַתֶם בְּחַצְצֹרוֹת וְנוֹזְפֹתֶם לִפְנֵי יְקֹוֹק אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשְׁעֵתֶם מֵאֲבִיכֶם :
(י) וּבַיּוֹם שִׁמַּחְתֶּם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְקִרְאֵי חֶדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בְּחַצְצֹרוֹת עַל עֲלֹתֵיכֶם וְעַל זְבָחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְקֹוֹק אֱלֹהֵיכֶם :

95 (כט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לַחֲבֵב בֶּן רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי חֲתָן מֹשֶׁה נֹסְעִים אֲנַחְנוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְקֹוֹק אֵתוֹ לָכֶם לָקֵחַ אֶתְנוּ וְהִטְבַּנּוּ לָךְ כִּי יְקֹוֹק דִּבֶּר טוֹב עַל יִשְׂרָאֵל :
(ל) וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלֶּךְ כִּי אִם אֶל אֶרְצִי וְאֶל מוֹלְדֹתַי אֵלֶּךְ :
(לא) וַיֹּאמֶר אֵל נָא תַעֲזֹב אֶתְנוּ כִּי עַל כֵּן יִדְעַת חֲנֻתְנוּ בְּמִדְבָּר וְהִיִּית לָנוּ לְעֵינִים :
(לב) וְהִנֵּה כִּי תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהִנֵּה הַטוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יִיטִיב יְקֹוֹק עִמָּנוּ וְהִטְבַּנּוּ לָךְ :
(לג) וַיִּסְעוּ מֵהַר יְקֹוֹק דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַאֲרוֹן בְּרִית יְקֹוֹק נֹסֵעַ לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַתֵּנֹךְ לָהֶם מְנוּחָה :
100 (לד) וַיָּגֶן יְקֹוֹק עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעֵם מִן הַמַּחְנֶה : ס

פְּסוּקִים נוֹסְפִים וּמוֹבָאוֹת מַחֲז"ל

במדבר פרק יג

105 (כ) וַיְמַה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם רָזָה הִישׁ בָּהּ עַץ אִם אִינוּ וְהַתְחַזְקֶתֶם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וְהִימִים יָמִי בְּפִרְיָ עֲנָבִים :

דברים פרק ג

110 (כג) וְאֶתְחַנֵּן אֶל יְקֹוֹק בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר :
(כד) אֲדַנִּי יְקֹוֹק אֵתָה תְּחִלּוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת יְדֵי הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וְכַגְבוּרֹתֶיךָ :
(כה) אֶעֱבֹרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַיָּמָּי הַטּוֹב הַזֶּה וְהִלְבֵּנוּ :
(כו) וַיִּתְעַבֵּר יְקֹוֹק בִּי לְמַעַן כֶּסֶם וְלֹא שְׂמֵעַ אֵלָי וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֵלָי רַב לָךְ אֵל תּוֹסֹף דִּבַּר אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה :
(כז) עָלָה רֹאשׁ הַפְּסָקָה וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָה וְצַפְנָה וְתִימְנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה :
(כח) וְצוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקֵהוּ וְאֶמְצָהוּ כִּי הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָאָה :

ברכות לב עמוד ב

115 אִמַּר רַבִּי אֲלֵעָזָר : גְּדוּלַת תְּפִלָּה יוֹתֵר מִמַּעֲשִׂים טוֹבִים. שְׁאִין לָךְ גְּדוּל בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים יוֹתֵר מִמַּשָּׂה רַבִּינוּ, אִף עַל פִּי כֵן לֹא נַעֲנֶה אֶלָּא בַתְּפִלָּה, שְׁנֵאמַר : +דְּבָרִים ג' + אֵל תּוֹסֹף דְּבַר אֵלַי, וְסַמֵּךְ לִי, עֲלֵה רֹאשׁ הַפְּסָגָה.

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף לד עמוד ב

120 וַיַּחֲפְרוּ לָנוּ אֶת הָאָרֶץ - אִמַּר ר' חִיָּיא בַר אַבָּא : מֵרַגְלִים לֹא נִתְכוּוְנוּ אֶלָּא לְבוֹשֶׁתָהּ שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּתִיב הַכֹּא : וַיַּחֲפְרוּ לָנוּ אֶת הָאָרֶץ, וְכְתִיב הַתָּם : +יִשְׁעִיהָ כַד+ וְחִפְרָה הַלְבָנָה וּבוֹשֶׁת הַחֲמָה וְגו'. +בְּמַדְבַּר יָג+ וְאֵלֶּה שְׁמוֹתַם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שְׁמוֹעַ בֶּן זְכוּר - אִמַּר רַבִּי יִצְחָק, דְּבַר זֶה מְסוּרֵת בִּידֵינוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ : מֵרַגְלִים עַל שֵׁם מַעֲשִׂיהֶם נִקְרְאוּ, וְאִינוּ לֹא עֲלֵתָהּ בִּידֵינוּ אֶלָּא אֶחָד : +בְּמַדְבַּר יָג+ סְתוּר בֶּן מִיכָאֵל, סְתוּר - סְתוּר מַעֲשֵׂיו שֶׁל הַקְּבִי"ה, מִיכָאֵל - שְׁעֵשָׂה עֲצָמוּ מֶךְ. אִמַּר רַבִּי יוֹחָנָן, אִף אִינוּ נֹאמַר : נַחֲבִי בֶן וּפְסִי, נַחֲבִי - שֶׁהַחֲבִיָּא דְּבָרָיו שֶׁל הַקְּבִי"ה, וּפְסִי - שְׁפִיסַע עַל מְדוּתָיו שֶׁל הַקְּבִי"ה. +בְּמַדְבַּר י"ג+ וַיַּעֲלוּ בְּנֵי גִבְעוֹן וַיָּבֹאוּ עַד חֲבֵרוֹן - וַיָּבֹאוּ מִבְּעֵי לֵיה! אִמַּר רַבָּא : מִלְּמַד, שְׁפִירֵשׁ כְּלָב מַעֲצַת מֵרַגְלִים וְהִלֵּךְ וְנִשְׁתַּטַּח עַל קְבֵרֵי אֲבוֹתָ, אִמַּר לְהוֹן : אֲבוֹתַי, בְּקִשׁוּ עָלַי רַחֲמִים שֶׁאֵנְצֵל מַעֲצַת מֵרַגְלִים. יְהוֹשֻׁעַ כִּבְרַב בְּקִשׁ מֹשֶׁה עָלָיו רַחֲמִים, שְׁנֵאמַר : +בְּמַדְבַּר יָג+ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן יְהוֹשֻׁעַ, יְהוֹשֻׁעַ מַעֲצַת מֵרַגְלִים. וְהִיִּינוּ דְּכְתִיב : +בְּמַדְבַּר יָד+ וְעַבְדֵי כְּלָב עֲקַב הִיתָה רוּחַ אַחֲרַת עַמּוֹ וְגו'.

ספרי במדבר פ'סקא קטו (כתב יד רומי 32 - העתקה של המילון ההיסטורי)

למה נקרא שמה ציצית

130 ר' א'ו'. למה נקרא שמה ציצת.

על שם שהציץ (ע) המקי על בתי אבותינו במצר'. שני "קול דודי הנה זה בא" וגו'. "הנה זה עומד אחי כתלינו מציץ".

- 135 "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחי עיניכם".
מגיד שעינים הולכות אחר הלב.
או הלב הולך אחר עינים.
אמרת והרי יש סומה שעושה כל תועבה שבעולם.
מה תיל "אחרי לבבכם". מגיד שעינים הולכות אחר הלב.
140 ר' ישמעאל אוי. "ולא תתורו אחרי לבבי ואחי עיניכי".
לפי שהוא אוי "שמח בחור בילדותיך" וגו'. בדרך ישרה או בכל דרך שתראה.
תיל "ולא תתורו" וגו'.
- מתן שכר של מצוות
ר' נתן אוי. אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שאין מתן שכרה בצידה.
145 צא ולמד ממצוות ציצית.
מעשה באדם אחד שהיה זהיר במצוות ציצית.
שמע שיש זונה בכרכי הים ונוטלת ארבע מאות זהובים בשכרה.
שיגר לה ארבע מאות זהו' וקבעה לה זמן.
כיון שהגיע בא וישב לו על פתח ביתה.
150 נכנסה שפחתה ואמרה לה. אותו האיש שקבעתה לו זמן הרי הוא יושב על פתח הבית.
א' לה. יכנס.
כיון שנכנס היציעה לו שבע מיטות שלכסף ועליון שלוהב. + >בין כל אחי ואחד ספסל של כסף ועליונה של זהב <04>.
כיון שהגיעו לאותו מעשה <129> באו ארבע ציציותיו ונדמו לו כד' עדים וטפחו לו על פניו.
155 מיד נשמט וישב על גבי קרקע.
אף היא נשמטה וישבה על גבי קרקע.
(ו) אמרה לו. גפה שלרומי. איני מנחתך עד שתאמר לי מה מום שראיתה בי.
א' לה. העבודה שלא ראיתי בך מום אלא שאין כיופיך בכל העולם כולו. אלא מצווה קלה שציונו יי
זוכתי בה? "אני יי אליכם" "אני יי אליכם" ב' פעמים. "אני יי אליכם" אני עתיד לשלם שכר. "אני
יי" אני דיין ליפרע.
160 אמרה לו. העבודה. איני מנחתך עד שתכתוב לי שמך ושם עירך ושם מדרשך שאת למד בו תורה.
וכתב לה שמו ושם עירו ושם מדרשו שהוא למד בו תורה.
עמדה וביזבזה את כל ממונה שלישי למלכות ושלישי לעניים ושלישי נטלה בידו! ועמדה ובאת לבית
מדרשו שלר' חייה.
165 אמרה לו. רבי גירני.
א' לה. שמא עיניך נתתה באחד מן התלמידים.
הוציאה לו כתב שבידה.
א' לו. עמוד זכי במקחך.
אותן מצעות שהיציעה לו באיסור היציעה לו בהתר.
170 זה הוא מתן שכרה בעולם הזה. ולעולם הבא איני יודע כמה.
- תלמוד בבלי מסכת טוטה דף לו עמוד ב
ותתפשהו בבגדו לאמר וגו' - באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון, אמר לו: יוסף,
עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם, רצונך שימחה שמך מביניהם ותקרא רועה זונות?
דכתיב: +משלי כט+ ורועה זונות יאבד הון. מיד: +בראשית מט+ ותשב באיתן קשתו, א"ר יוחנן
175 משום ר' מאיר: ששבה קשתו לאיתנו, ויפוזו זרועי ידיו - נעץ ידיו בקרקע ויצאה שכבת זרעו מבין
ציפורני ידיו, מידי אביר יעקב - מי גרם לו שיחקק על אבני אפוד? אלא אביר יעקב, משם רועה אבן
ישראל - משם זכה ונעשה רועה, שנאמר: +תהלים פ+ רועה ישראל האזינה נוהג כצאן יוסף.